

2016, november 7 - Met een performance in omo-witte kostuums opende het kunstenaarsduo Gil&Moti afgelopen zaterdag hun eerste grote tentoonstelling in 'thuisstad' Rotterdam.

Nog niet zo lang geleden was ook TENT-Rotterdam al even hun territorium, evenals een paviljoen op het Van Nelle terrein tijdens de Art Rotterdam 2015 waar ze de aan het opvallende paar toegekende MK Award mochten verzilveren in een solo-expositie tijdens deze drukbezochte beurs. In vrijwel al deze exposities zetten Gil & Moti uiteenlopende middelen in - van performances tot installaties, en fotobeelden tot videopresentaties - die getuigen van hun projecten.

Ook voor 'The Dutch Volunteers', hun tentoonstelling in het Nederlands Fotomuseum, werd gekozen voor fotografisch beeld in combinatie met - in dit geval twee door een muur gescheiden - filmscreenings. Het beeldmateriaal werd door hen gemaakt aan weerszijden van de echte muur die de Palestijnen al enige jaren moet scheiden van Israël. Om in beide gebieden te mogen filmen lieten de twee zelfs de eigen nationaliteit (Israëliësch) omzetten in de Nederlandse, wat toch behoorlijke consequenties heeft en ook optimaal weerspiegelt hoe belangrijk Gil&Moti het achten om hun publiek te laten zien wat ze te vertellen hebben.

Al sinds 1998 leeft en werkt het duo als een strikte eenheid, een project op zich dat ze tot in tamelijk extreme mate doorvoeren. In hun projecten onderzoeken ze via documentatie en verslaglegging de betekenis van identiteit, naast heersende discriminatie op het terrein van minderheden, ras, andersdenkenden en/of sociaal-economische status. Tijdens de performance kon het publiek geld doneren voor speelgoed voor Palestijnse kinderen (in de door het duo gepresenteerde 'stukken muur' met display, zie [digEzine FB](#) beeldverslag) waarna met viltstift kon worden gesigneerd op de hagelwitte pakken van het duo. Er direct naast vond de projectie plaats van interviews die in 2016 aan beide kanten van deze gruwelijke muur door de twee werden gemaakt tijdens hun vrijwilligerswerk bij zowel Israëliërs als Palestijnen. De openheid bij de interviews kwam op verschillende bezoekers heftig over en gaf natuurlijk een veel bredere invulling aan de heersende problematiek dan de beelden een verdieping hoger.

In de hoofdtentoonstelling van deze herfst zijn namelijk prachtige foto's te zien die Josef Koudelka van de zelfde regio maakte, op een eerder moment. Een uitermate goed initiatief ook van het Fotomuseum om deze combinatie in één bezoek te kunnen bekijken en ondergaan. Ook andere series & projecten van de Tjechische documentaire fotograaf krijgen volop ruimte - m.a.w. flink genieten voor liefhebbers van zwart-wit fotografie.

Om het nog even helemaal door te trekken is (weer) beneden nog meer zwart-wit werk te zien van Ata Kando - de vrouwelijke nestor van de Nederlandse fotografie. De meeste indruk op ons maakte haar intieme reportage van een jongen en meisje in het bos - later toegepast in een door preuts Nederland nogal bekritiseerd kinderboek, "Droom in het Woud". In de prima opgedeelde ruimte worden - zonder veel ophef overigens - ook nog een aantal fraaie portretten van de hand van Ed van der Elsen getoond uit zijn periode als levensgezel van Ata Kando.

Meer over de tot 1 januari lopende [tentoonstelling van Gil&Moti](#) , over die van [Josef Koudelka](#)
of van [Ata Kando](#)
(tot 15 januari 2017)

De korte beeldimpressie van de opening staat op de [FB pagina van digEzine](#)

Meer informatie over Gil&Moti op hun [website](#)